

Nieuwsbrief - BPR Updates 2025-4

Nummer 4, 2025

Redactie: mr. drs. F.J.P. Lock en mr. M.E.A. Möhring.

INHOUDSOPGAVE

Bewijsrecht

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2025:1358](#) 26-03-2025

Voorlopig getuigenverhoor gemeenteraadsleden.

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2025:2264](#) 27-03-2025

Overgangsrecht nieuw bewijsrecht.

Dagvaardingsprocedure

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:388](#) 14-03-2025

Ontvankelijkheidseisen collectieve actie voor aanhakende rechtspersoon.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:437](#) 21-03-2025

Verboden aanvulling feitelijke grondslag bij berekening legitieme portie.

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2025:2139](#) 26-02-2025

Beperkte kennisneming Bibob-stukken voor wederpartij.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:365](#) 07-03-2025

Hof moet hoogte transitievergoeding zelf berekenen.

Procederen algemeen

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:388](#) 14-03-2025

Ontvankelijkheidseisen collectieve actie voor aanhakende rechtspersoon.

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2025:2139](#) 26-02-2025

Beperkte kennisneming Bibob-stukken voor wederpartij.

RECHTSPRAAK

Voorlopig getuigenverhoor gemeenteraadsleden.***Toewijzing verzoek voorlopig getuigenverhoor over lekken van door gemeenteraadsleden aan de burgemeester gezonden brief.***

Een aantal gemeenteraadsleden van de gemeente Utrecht heeft een brief gestuurd aan de burgemeester. Daarin worden onder meer zorgen geuit over wat er voor en na de stemming over een motie over koranverbrandingen is gebeurd. Voorafgaand aan de stemming in de gemeenteraad heeft een gesprek plaatsgevonden tussen de indiener van de motie (verzoeker) en een raadslid met een religieuze achtergrond. Volgens de brief zou verzoeker in dat gesprek hebben gedreigd om zijn mederaadslid online 'bloot te stellen' als het betreffende raadslid niet voor de motie zou stemmen. Verzoeker stelt dat dit een valse beschuldiging betreft. De brief is gelekt naar de media. Verzoeker wil achterhalen wie deze (volgens hem valse) beschuldiging heeft of hebben gelekt naar de media. Daarom verzoekt hij de rechtbank een voorlopig getuigenverhoor te bevelen en daarin diverse gemeenteraadsleden te horen.

Uit artikel 22 Gemeentewet volgt dat het gemeentebestuur en andere personen die deelnemen aan de beraadslaging niet kunnen worden vervolgd voor hetgeen ze in de vergadering van de raad hebben gezegd of aan de raad schriftelijk hebben overgelegd. Het doel van deze bepaling is dat een raadslid zijn opvattingen vrij kan verkondigen zonder het risico te lopen om voor de inhoud daarvan in rechte ter verantwoording te worden geroepen. Volgens de rechtbank is de brief aan de burgemeester onmiskenbaar opgesteld en verstuurd in het kader van de beraadslaging. De insteek was het voeren van een gesprek en het opstellen van regels over de omgangsvormen binnen de raad teneinde een veilige werksfeer te waarborgen. De raadsleden kunnen daarover in rechte niet ter verantwoording worden geroepen, zelfs in het geval de in de brief opgenomen uitlating onjuist zou zijn. Dit is anders voor zover de brief is overgelegd aan een ander dan de (leden van de) raad buiten de raadsvergadering, zoals bijvoorbeeld het verstrekken van de brief aan de media. De bescherming tegen vervolging in rechte strekt zich niet uit tot een dergelijke handeling. Bovendien is de stelling van verzoeker niet dat hij schade heeft geleden door het verzenden van de brief aan de burgemeester, maar door het lekken van deze brief naar de media. Dit betekent dat verzoeker belang heeft bij het horen van de gemeenteraadsleden over de vraag of één van hen de brief heeft gelekt ofwel wetenschap heeft

van wie dat heeft/hebben gedaan.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 26-03-2025

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2025:1358

Zaaknummer: C/16/581687 / HA RK 24-175

Rechters: M.S.T. Belt

Advocaten: S. Besli, S. Soyçiçek en M.R. de Zwaan

Wetsartikelen: 186 (oud) Rv

RECHTSPRAAK

Overgangsrecht nieuw bewijsrecht.

Verzoek voorlopig getuigenverhoor valt onder het nieuwe bewijsrecht waardoor dit niet-ontvankelijk is, omdat er al een bodemprocedure aanhangig is.

Het verzoekschrift tot een voorlopig getuigenverhoor is op 10 februari 2025 ingediend. Artikel 196 lid 1 (nieuw) Rv bepaalt dat een voorlopige bewijsverrichting kan worden bevolen voordat een zaak aanhangig is, of als het geding aanhangig is gemaakt, voordat de zaak op de rol is ingeschreven. Er is tussen partijen reeds een bodemzaak aanhangig sinds 18 juli 2024. De rechtbank verwerpt het betoog van verzoeker dat het oude recht nog van toepassing is op het verzoek, omdat de dagvaardingsprocedure voor 1 januari 2025 is aangevangen. Een verzoekschriftprocedure is een zelfstandige procedure die aanvangt zodra het verzoekschrift bij de rechtbank wordt ingediend. Het aanhangig zijn van een dagvaardingsprocedure heeft dus geen invloed op het moment waarop een verzoekschriftprocedure aanhangig is. Uit het overgangsrecht volgt dat ten aanzien van zaken die reeds met een verzoekschrift zijn ingediend op 1 januari 2025 het recht dat gold vóór deze datum van toepassing blijft. Het onderhavige verzoekschrift is echter ingediend op 10 februari 2025. Dat betekent dat het huidige artikel 196 Rv van toepassing is op het verzoekschrift en niet artikel 186 (oud) Rv. De rechtbank is daarom voornemens verzoeker niet-ontvankelijk te verklaren. Partijen mogen zich daarover nog uitlaten .

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 27-03-2025

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2025:2264

Zaaknummer: C/05/448523 / HA RK 25-25

Rechters: I.W.M. Olthof

Advocaten: M. Ouhadou en W.M. van der Velden

Wetsartikelen: 186 (oud) Rv en 196 Rv

RECHTSPRAAK

Verboden aanvulling feitelijke grondslag bij berekening legitieme portie.***Het hof is op diverse punten buiten het partijdebat getreden.***

Het staat de rechter niet vrij zijn beslissing te baseren op rechtsgronden of verweren die weliswaar zouden kunnen worden afgeleid uit in het geding gebleken feiten en omstandigheden, maar die door de desbetreffende partij niet aan haar vordering of verweer ten grondslag zijn gelegd. Daardoor wordt de wederpartij immers tekortgedaan in haar recht zich daartegen naar behoren te kunnen verdedigen.

In deze zaak gaat het om de berekening van de legitieme portie. Tussen partijen is onder meer in geschil of sprake is geweest van een schenking, of dat de zogenoemde bedrijfsopvolgingsrechtspraak van toepassing is. Aan zijn oordeel dat de bedrijfsopvolgingsrechtspraak in het onderhavige geval niet relevant is, heeft het hof ten grondslag gelegd dat de desbetreffende onroerende zaken voor de erflaatster geen ondernemingsvermogen waren, maar een belegging. De eiser had zich evenwel helemaal niet op dat standpunt gesteld. Het hof heeft dus, in strijd met artikel 24 Rv, de feitelijke grondslag aangevuld.

Ook op andere punten heeft het hof zijn beslissing gebaseerd op feitelijke grondslagen die door partijen niet waren aangevoerd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 21-03-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:437

Zaaknummer: 24/00590

Rechters: C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock, G.C. Makkink en K. Teuben

Advocaten: H.J.W. Alt

Wetsartikelen: 24 Rv

RECHTSPRAAK

Ontvankelijkheidseisen collectieve actie voor aanhakende rechtspersoon.

‘Dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen’ en ‘gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen’ als bedoeld in artikel 1018d lid 1 Rv. Verlenging van de termijn voor het uitbrengen van een dagvaarding op de voet van artikel 1018d lid 2 Rv heeft geen algemene gelding.

Deze sprongcassatie in een procedure van drie claimstichtingen (RCJ, ASC en CCC) tegen Apple betreft de Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie (WAMCA) en gaat over de vereisten voor de ontvankelijkheid van een collectieve vordering van een rechtspersoon als bedoeld in artikel 3:305a BW die wenst aan te haken bij een eerder ingestelde collectieve vordering.

RCJ heeft als eerste een dagvaarding uitgebracht en die ingeschreven in het register voor collectieve acties. De rechtbank heeft op verzoek van ASC de in artikel 1018d lid 1 Rv genoemde driemaandentermijn met drie maanden verlengd. CCC heeft na de driemaandentermijn, maar binnen de verlengde termijn, haar dagvaarding uitgebracht. Dat was volgens de rechtbank te laat, omdat de verlenging van de termijn niet voor haar gold, maar alleen voor ASC.

De Hoge Raad gaat allereerst in op de vraag of de vordering van CCC een collectieve vordering is voor dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen als waarop de collectieve vordering bedoeld in artikel 1018c, eerste lid, betrekking heeft, over gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen. Volgens de Hoge Raad gaat het er daarbij om of collectieve vorderingen voldoende betrekking hebben op gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen voor dezelfde gebeurtenis; een collectieve vordering die deels tegen andere rechtspersonen is gericht of wordt ingesteld ten behoeve van een (gedeeltelijk) andere achterban dan de eerdere collectieve vordering, kan zien op ‘dezelfde gebeurtenis of gebeurtenissen’ en ‘gelijksoortige feitelijke en rechtsvragen’ als bedoeld in artikel 1018d lid 1 Rv. Het oordeel van de rechtbank dat de vordering van CCC aan die criteria voldoet, blijft in stand.

Dat geldt ook voor het oordeel van de rechtbank dat CCC te laat, en daarom niet-ontvankelijk is. Volgens de Hoge Raad geldt een verlenging naar de bedoeling van de wetgever uitsluitend voor de rechtspersoon die de verlenging heeft gevraagd. Die verlenging heeft dus geen algemene werking voor de andere rechtspersonen die bij de collectieve actie willen aanhaken.

Het cassatieberoep van CCC slaagt wel op het punt van de proceskosten. De rechtbank had CCC ook in de kosten van de andere claimstichtingen veroordeeld. Volgens artikel 237 lid 1, eerste zin, Rv wordt de partij die in het ongelijk wordt gesteld, in de kosten veroordeeld. Daarmee wordt bedoeld op de kosten van de wederpartij. Nu RCJ en ASC, net als CCC, collectieve vorderingen hebben ingesteld tegen Apple, zijn zij aan te merken als mede-eisers van CCC en dus niet als wederpartijen van CCC. Daaraan doet niet af dat zij zich op het punt van de ontvankelijkheid van CCC inhoudelijk aan de zijde van Apple hebben geschaard.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-03-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:388

Zaaknummer: 23/04444

Rechters: M.J. Kroeze, T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff en S.J. Schaafsma

Advocaten: P.A. Fruytier, W.H. van Hemel en R.L.M.M. Tan

Wetsartikelen: 3:305a BW en 1018d Rv

RECHTSPRAAK

Beperkte kennisneming Bibob-stukken voor wederpartij.***Gewichtige redenen op grond waarvan uitsluitend de rechter kennis mag nemen van in geding gebrachte Bibob-stukken.***

Procedure tussen Bontrup Vastgoed en de provincie Limburg. De Provincie heeft verzocht toepassing te geven aan artikel 22 lid 2 e.v. (oud) Rv, in die zin dat uitsluitend de rechter kennis zal mogen nemen van door de Provincie in geding gebrachte adviezen van het Landelijk Bureau Bibob en een aantal andere gegevens met betrekking tot Bontrup die de Provincie heeft verkregen met het oog op de toepassing van de Wet Bibob. De rechtbank wijst dit verzoek toe. Artikel 28 lid 1 van de Wet Bibob bevat een geheimhoudingsplicht. Op grond van die bepaling is eenieder die krachtens deze wet de beschikking krijgt over gegevens met betrekking tot een derde, verplicht tot geheimhouding daarvan. Eén van de uitzonderingen op deze geheimhoudingsplicht betreft de mogelijkheid om de gegevens aan de rechter ter kennis te stellen. Het verzoek van de Provincie kan volgens de rechtbank slechts worden afgewezen als er, naast de uitzondering dat de rechter kennis mag nemen van de stukken, nog een andere uitzondering op de geheimhoudingsplicht geldt. Weliswaar mag de Provincie op grond van artikel 28 lid 2 Wet Bibob de gegevens doorgeven aan de betrokkene, maar uitsluitend voor zover dit noodzakelijk is ter motivering van de naar aanleiding van het advies te nemen beslissing. Die situatie doet zich hier niet voor. De conclusie is dat een beperkte kennisneming gerechtvaardigd is. Daarop vooruitlopend heeft Bontrup geen toestemming verleend om mede op grondslag van die producties uitspraak te doen (art. 22 lid 6 Rv (oud)). De zaak zal daarom worden verwezen naar een andere kamer, in die zin dat de rechter die de beslissing in dit incident heeft genomen, niet ook zal worden belast met de behandeling van de hoofdzaak.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 26-02-2025

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2025:2139

Zaaknummer: C/03/335789 / HA ZA 24-491

Rechters: B.R.M. de Bruijn

Advocaten: R.E. Izeboud en R.T.L.J. Jongen

Wetsartikelen: 22 Rv

RECHTSPRAAK

Hof moet hoogte transitievergoeding zelf berekenen.

Als met de beslissing in hoger beroep de arbeidsovereenkomst op een later moment eindigt dan waarvan bij het verzoek in eerste aanleg werd uitgegaan, moet de rechter in hoger beroep de hoogte van de transitievergoeding ambtshalve opnieuw berekenen.

De werkgever heeft de kantonrechter verzocht de arbeidsovereenkomst met de werknemer te ontbinden op de grond dat de arbeidsverhouding ernstig verstoord was ('g-grond'). De kantonrechter heeft het ontbindingsverzoek afgewezen en kwam daarom niet toe aan de tegenverzoeken van de werknemer over toekenning van een transitievergoeding en een billijke vergoeding.

In hoger beroep heeft het hof het ontbindingsverzoek van de werkgever alsnog ingewilligd. Het hof heeft het einde van de arbeidsovereenkomst gesteld op een datum enkele weken na de dag van zijn uitspraak, en een transitievergoeding toegewezen conform de door de werknemer in eerste aanleg overgelegde berekening, en daarnaast een billijke vergoeding. De werknemer klaagt in cassatie dat het hof bij het bepalen van de hoogte van de transitievergoeding niet van de juiste einddatum van de arbeidsovereenkomst is uitgegaan. Die klachten slagen. De wet bevat nauwkeurige regels voor de berekening van de hoogte van de transitievergoeding en die regels houden onder meer in dat de hoogte daarvan afhankelijk is van de duur van het dienstverband (art. 7:673 lid 2 tot en met 6 BW). Het hof had de hoogte van de transitievergoeding ambtshalve moeten berekenen met inachtneming van de door het hof vastgestelde einddatum van de arbeidsovereenkomst.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-03-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:365

Zaaknummer: 23/04731

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, F.R. Salomons en G.C. Makink

Advocaten: P.A. Fruytier en E.M. Tjon-En-Fa

Wetsartikelen: 7:673 BW